

Halle

1731, 19

36

FACULTATIS JURIDICÆ
 DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCTVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
 ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
 RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

quæstion de mandatis.

ERFORDIÆ,

Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
 Acad. Typogr.

Andatum definitur, quod sit contractus consensualis, quo negotium gratis gerendum committitur & suscipitur. Vel est contractus, quo quis officium honestum & legitimum permiffum gratuito expresse vel tacite suscipit exequendum. Sunt autem mandata alia publica, alia privata. Illa vocantur proprie præcepta, sive edicta Magistratum. Privata dicuntur, quando negotia in judicio, vel extra judicium, nostro nomine conficienda amice ac bonâ fide alicui committimus, seu commendamus. Differunt verò contractus mandati, & mandata sive Præcepta superiorum, quæ ab initio statim sunt necessitatis, juxta regulas: magistratum parendum & obtemperandum. *L. non videntur 167. §. 1. ff. de R. I.* Contra præceptum superioris non est licitum aliquid attentare. *L. 1. ff. de nov. oper. nunciat. dolo carere non potest, qui imperio Magistratus non obtemperat. L. non potest. 199. ff. de R. I.* Porro mandatum variè dividitur, & quidem à causa efficiente in expressum & tacitum. Illud est, cum verbis formalibus, vel
signis

signis æquivalentibus negotium alteri committimus.
L. 1. §. 1. 2. § 3. ff. mandat. vel contr. Tacitum, cum scientes patimur negotium nostrum à præsentē altero expediri. *L. 18. ff. eod.* Ab objecto dividitur in generale & speciale. Generale est, cum negotia omnia: speciale, cum negotium unum vel plura separata & determinata, gerenda alteri committimus. Illud ulterius dividitur in generale simplex, & generale cum libera. Generale simplex est cum negotia omnia simpliciter alteri committimus. Generale cum libera est, cum liberam alteri potestatem concedimus, ea omnia faciendi, quæ ipsi verosimiliter facturi fuissetus. Ratione formæ dividitur mandatum in purum & non purum; illud est, cui neque dies, neque conditio adjecta. Non purum, cui vel dies vel conditio adjecta. Ratione finis dividitur mandatum, quòd contrahatur vel mandantis tantum, vel mandatarii tantum, vel tertii tantum gratiâ: vel mandantis & mandatarii gratiâ: vel mandantis & tertii gratiâ: vel denique mandantis, mandatarii & tertii gratiâ. *§. 1. § seqq. inst. de mandat. L. 2. ff. eod.* Quæ tamen divisio accurata non est, quia mandatum quod utilitatem respicit solius mandatarii, consilium magis est, quàm mandatum, idèdque obligationem non inducit, nemo enim ex consilio suo tenetur, esto id alteri non conducatur: in potestate siquidem alterius est, explorare sibi expediat. *§. 6. inst. d. 5. § L. 2. §. fin. eod.* Attamen hoc de consiliis propriè dictis intelligendum est, moribus autem dantur consilia, quæ necessitatem in se continent duplicem à parte ejus, qui consulitur, tum ut consilium ab aliis capiat, tum ut illud sequatur, hinc in ordinatione

ne Carolinā jubentur iudices in causis gravioribus JCto-
rum consilia requirere. Sic etiam in causis peritorum
informationem requirentibus, iudex ab artis peritis
consilium petere debet, sicuti ubi de lethalitate vulne-
ris dubitatur, medici consulendi sunt juxta *artic. 134.
const. crim. L. 6. cod. de re milit.* Sed hujusmodi consilia
magis vim definitionis judicialis, quàm sententiæ obti-
nent, & inde à natura consiliorum propriè dictorum
recedunt. Quæ cum ita sint, durum est à consulente
exigere, ut eventum consilii præstet, id quod tamen
moribus non rarò à ministris publicis, qui consilium
principi suggere solent, & vi officii debent, exigi solet,
si forsan consilium ab iis datum sinistrum fortitum fue-
rit effectum. *Stryck. in usu modern. Pandect. Mand. vel con-
tra §. 8. & 9.* Causa efficiens mandati remota est jus
gentium, proxima sunt contrahentes, puta mandans &
mandatarius. Possunt autem mandare & mandatum
fiscipere omnes, qui contrahere, & contrahendo obli-
gari, ac speciali jure non prohibentur. Materia seu
objectum mandati sunt negotia gerenda, certa & ho-
nesta, plura itaque ex parte objecti concurrant necesse
est, ut teneat mandatum; debet enim esse negotium
gerendum, seu futurum: præteritum seu gestum. Obje-
ctum contractus hujus non constituit, nec fundat actio-
nem mandati, esto ratihabitio accesserit. *L. 9. ff. de negot.
gest. L. 9. cod. eod.* Insuper debet esse certum, manda-
tum enim negotii planè incerti, quod neque naturā suā,
neque aliunde determinationem habet, obligationem
non inducit *arg. L. 69. §. 4. de jur. bor. & L. 115. princ. ff.
de V. O.* Porro debet esse honestum, rei enim turpis
aut probrosæ nullum est mandatum, adeoque nec iste
ad

ad negotium gerendum, nec ille ad indemnitatem gerenti præstandam tenetur. §. 7. *inst. d. 1. L. 6. §. 3. ff. eod.* uterque tamen actu secuto obligatur tum Reipublicæ ad poenam, tum læso ad reparationem damni. *L. 11. §. 3. ff. de injur. L. 15. §. ad L. Cornel. de sicar. L. 5. cod. de accusat.* Mandati verò forma stat in consensu mutuo, quo negotium aliquod gratis gerendum committitur & suscipitur. Gratuitum igitur debet esse mandatum, quia ex officio & amicitia originem ducit, cui merces est contraria. *L. 1. §. fin. mand. vel contr.* Honorarium tamen non respuit hic contractus, quia non datur tanquam pretium exhibitæ operæ, sed velut tessera grati animi. *L. 6. pr. ff. eod.* Quod si pacto determinatum est, sive ex intervallo, sive in continenti, exinde hodie validè agi potest. Si incertum promissum sit, actio deficit, cum nihil certi peti possit, & ex arbitrio mandantis hoc unicè dependeat. *L. 56. Et pen. L. 17. cod. de mand.* hoc tamen moribus limitant illis personis, quæ non solent sine honerario operas gratis præstare, uti sunt Procuratores judiciales & Advocati *Stryk. dict. tit. §. 18.* Rationem, quare contractus mandati sit introductus, *Ulpianus in L. 1. §. fin. ff. de procurat.* hanc assignat: ut qui rebus suis ipsi superesse vel nolunt, vel non possunt, eas per alios possint exequi. Nam ut ait Imperator *Justinianus in pr. tit. de iis per quos ag. poss. & morbus & ætas,* & necessaria perigrinatio, itemque multæ aliæ causæ sæpe hominibus impedimento sunt, quo minùs rem suam ipsi exequi possint: & multa sunt quæ per alios non solum commodius quis facere potest, sed & utilius *arg. L. 6. §. 2. ff. de his qui not. infam.* Unde usus procuratorum perquam necessarius est. *L. 2. §. 2. de procur.*

Rationem non abfimilem tradit Cicero in oratione pro Roscio his verbis: ut quibus in rebus ipsi interesse non possumus, in his operæ nostræ vicaria fides amicorum supponatur, non enim possumus omnia per nos agere, alius in illa re est magis utilis, idcirco amicitia comparantur, ut commune commodum mutuis officiis gubernetur. *Wesen. in paratit. n. 7.* Unde apparet magna prudentia majorum nostrorum, qui in omnem partem nobis prospexerunt, ut quando aliquid omnino non possumus, vel non commodè possumus, alteri negotium nostrum demandemus, si verò soli nihil valeamus, alium nobis associemus. Effectus mandati varii sunt, inter quos refertur, quod etiam obligetur mandans ad damna culpâ suâ mandatario illata, resarcienda. Hinc Ictus Paulus ait: *Si mandassem tibi ut fundum emereres: postea scripsissem ne emereres, tu antequam scias me vetuisse, emisisses, mandati tibi obligatus ero, ne damno afficiatur is, qui suscipit mandatum. L. 15. ff. mandat. vel contra.* Quam legem pro Lectione Cursoria elegit

NOBILIS ET CLARISSIMVS
DOMINVS
CAROLVS FRIDERICVS
SENCK-EISEN,

Advocatus Lipsiensis.

Natales is debet celeberrimæ urbi Saxoniae Lipsiæ, ubi primum lucem aspexit d. I. Febr. MDCCIX. Patrem habuit, Virum probum, civemque Lipsiensem, JOHANNEM CHRISTIANVM SENCK-EISEN, qui per triginta, & quod excurrit, annos cohortum Senatus Lipsiensis
recen-

recensoris officio optimè functus est, & non ita pridem
in vivis esse desit. Matrem verò *MARIAM, ex gente*
KVTSCHERIANA ortam, adhuc omni pietate veneratur. Hi optimi Parentes curavèrè primis statim annis, quum studiis dicatus esset, ut fidelium Præceptorum domesticorum institutionibus uti posset, quorum primi fuere, Dn. KLINGSCHIVS, Adv. nunc apud Zschopavienses, M. LEVCHTERVS & Dn. PARPARDVS, quibus fundamenta linguæ latinæ se debere fatetur, ut & Dn. ZINCKIVS, cujus ductu Geometriam & Architecturam discere cœpit. Adultioribus annis in Scholam Portensem missus philologica studia prosequutus est Rectore Dn. M. JOHANNE DAVIDE SCHREBERO, Con-Rectore Dn. SCHRAMMIO, Collega Tertio Dn. FREYTAGIO, nec non Dn. M. WEIDNERO. Post hinc ad patrios lares reversus, in Academia Patria civis receptus sub Receptoratu Dn. D. JOANNIS CHRISTIANI LEHMANNI, P. P. Anno M DCC XXVI. Studio Juridico nunc totum se addicavit, studiis elegantioribus non posthabitis, & primum profecit sub Institutione Dn. FRIDERICI Lebrecht STOLTZII, Adv. apud Lipsienses. Mox deinde accessit Professores Universitatis & Doctores celeberrimos: Inter quos imprimis magnis evehit laudibus Magn. Dn. D. GRIEBNERVM, Dn. D. RECHENBERGIVM, Dn. D. DÆGNERVM, Dn. D. BAVERVUM, Dn. D. REICHELIVM & Dn. D. SCHOENIVM. Continuato felicissime studiorum ordine per triennium ambiit officium Notarii, & ab Amplissimo Lipsiensi Senatu A. M DCC XXIX. Notarius creatus. Cumque causas perorare in foro animuserat, Regiæ constit. de A. M DCC XXIII. d. 12. April. satisfaciendum duxit, & illustrem

98
Iustrem Facultatem Juridicam Lipsiensem adiit, ut eundem ad Examen Candidatis Praxeos suctum admitterent, quo bene peracto, Dresdæ quoque alterum specimen exhibuit, inque numerum Practicorum receptus A. M DCC XXX. Deinde fortunæ suæ consultius esse duxit honores, quos Themis suis largire solet, ambire. Proinde nos accessit, & ad Doctorandorum examen admitti decenter petiit, cujus petito Facultas deesse noluit, sed textus ex utroque jure eidem transmissit, quos solide & doctè declaravit, & in ipso examine sese verum Candidatum, suamque in jure acquisitam scientiam egregiè probavit, aded ut gradu Doctorali dignus judicatus sit. Quare proximâ die Martis, horis consuetis, lectionem Curforiam ad dict. L. 15. Mandari vel contra, eâque finitâ, Disputationem Inauguralem DE MANDATO, AN MORTE MANDANTIS CESSET? habebit. Ad quos actus solennes Magnificus Dominus Rector, cæterique Domini Proceres & Cives Academici perhumaniter invitantur. Publicatum sub Sigillo Facultatis Juridicæ d. I. Julii M DCC XXXI.

ULB Halle

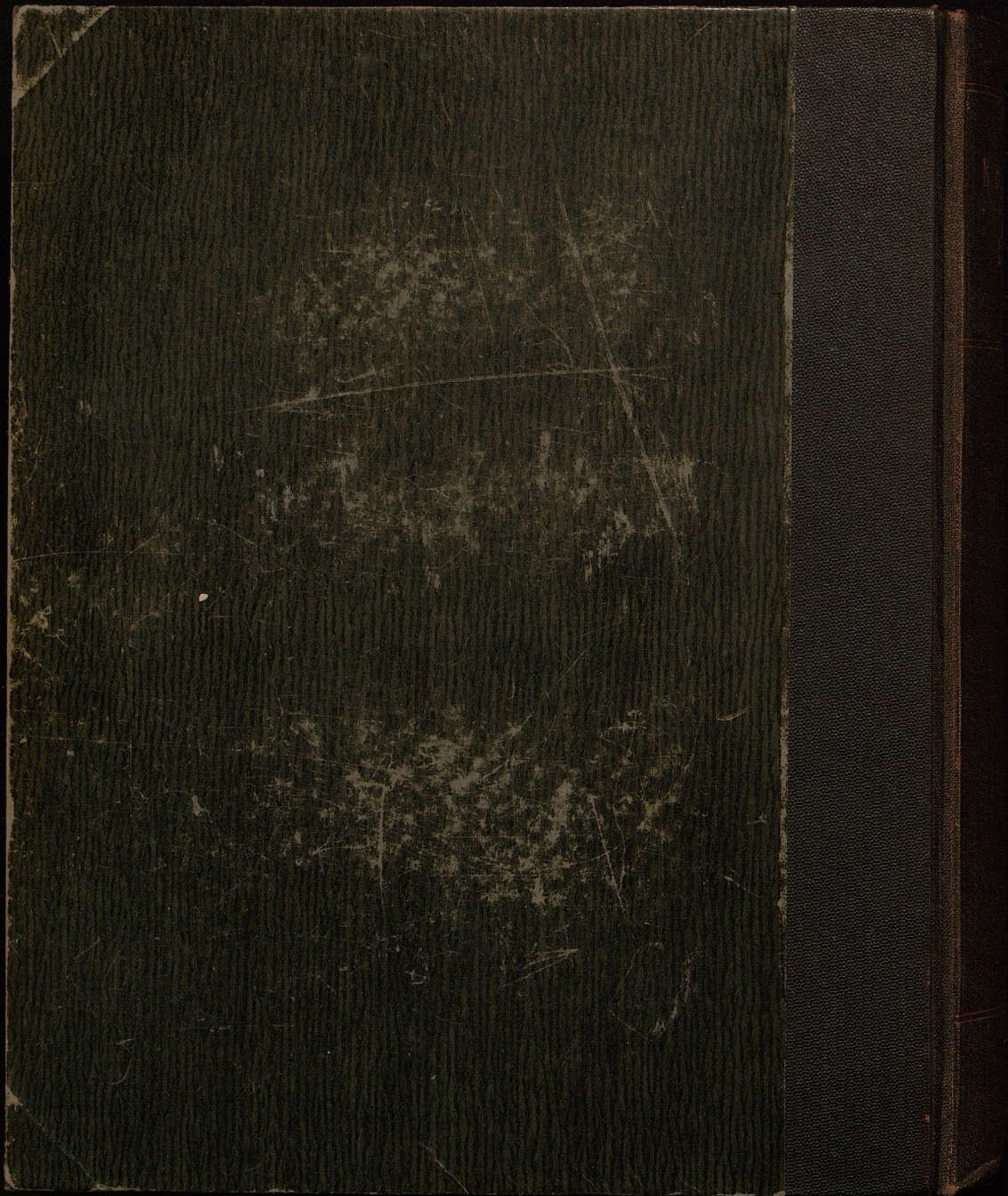
3

005 367 751

VD 78

23

1731, 19

36

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
RIVS REGIMINIS,

L. B. S.
quædam de mandatis

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

